

LLUM D'OLI

butlletí informatiu de
l'**A**grupació **C**ultural de **P**orreres

Dep. Legal 76/1979

num.10

novembre 1980

*entrevista:
francesc ramis, rector

ELS ARXIUS DE PORRERES

*serveis de cultura
pel poble

DIU EL MOTO- CLUB

HOJA PARROQUIAL **SEMILLA** Año XXVI Núm. 316

Porreres Octubre 1980

SETMANA DE SETEMBRE - 80

Prop de set-centes persones ens reunim durant dos finals de setmana (19 - 20 i 26 - 27 de setembre) per revisar, actualitzar i programar les activitats pastorals del «Poble de Déu» a Mallorca.

SEMILLA:

SI
a la nostra
llengua

L'estiu ha passat i amb ell les festes de Sant Roc, festes que l'Ajuntament democràtic afrontava per segona vegada, i hem de dir que ho feia amb molta serietat i intentant treure'n el màxim de profit, diguem polític. Per aquest costat hem de donar l'enhorabona als regidors d'UCD, per haver aconseguit unes festes que tengueren molts de caires positius pel poble, com poden ésser la gratuïtat total dels actes, cosa amb la que l'Agrupació sempre ha estat d'acord, i la participació important de la gent i de les entitats culturals i esportives del poble. Creiem que tot això és un avanç important pel que fa a la concepció d'unes festes que nosaltres desitjам que siguin veritablement populars. Així i tot, hem pogut suspesar un cert ambient tens i estrany aquestes passades festes. Moltes entitats i persones col.laboradores, pareix que quedaren fallones en aquells moments de certes actuacions o millor dit, dels plantajament de l'Ajuntament. Tot això pot parèixer contradictori, després de comentar els aspectes positius de les festes. L'Agrupació, entitat que sempre ha col.laborat en les festes de Sant Roc amb un esperit sempre unitari, és una de les que han estat més fallones per aquesta actuació de la comissió organitzadora, i si no demanau-lo als que montaren l'obra de teatre, o als que carregaren amb l'organització de les conferències dins el marc de la festa de Resposta al Decret de Nova Planta, i és que consideram que l'Ajuntament ha intentat monopolitzar tot una sèrie d'actes, i en canvi discriminar-ne d'altres per no dir boicotetjarlos. I això ha estat el que no ens ha agradat, ni a nosaltres

ni a qualque altra entitat, com vàrem poder comprovar.

No és la nostra intenció entrar en polèmiques, ni tampoc discutir les intencions de l'Ajuntament, per qualque cosa tenen la majoria al consistori els que la tenen, ja hem dit que les festes han tengut caires positius i aplaudim les iniciatives que les han fetes possibles, el que no aplaudim és la manera com es fan les coses, la manera d'organitzar les festes, i és per aquí que creiem que venen tots els problemes, totes les competències entre distints grups i l'Ajuntament. I és que un sistema que funciona per encàrrec de feines és a dir, vosaltres feis això i vosaltres això altra, i nosaltres capitalitzam, no pot ésser. I així s'ha fet sempre, encara que mai com enguany hi havia hagut el joc subterrani que pareix hi ha hagut, les intencions semblaven més bones, hi havia un poc més de col.laboració, i no tants d'interessos partidistes per part de qualcú. Podríem concretar més però potser no tenguem espai suficient, així i tot citarem un cas, que encara que pareix qui una cosa banal, no deixa de tenir significat. L'Agrupació Cultural no va tenir cap invitació per anar a la torrada de carbó. No és que aquell dia ens quedassim sense sopar els de l'Agrupació, però creiem que almenys la gent que va fer teatre per exemple, mereixia una certa atenció per part de l'Ajuntament i sabem que hi va haver més gent que tengué motius per a queixarse de com es va fer un acte que tengué molta acceptació popular, però que n'hagués pogut tenir més de no haver-hi hagut discriminacions, no entenem gairebé perquè, si no ho analitzam des d'una òptica política. Encara

tenim record d'un prec que ens va fer al batlle només començada la seva caminada pública: "no me faceu política dins l'Agrupació...". Vàrem entendre que es referia a política partidista. Però veim que és difícil no fer política, i més quan s'està en el poder. No és així senyors regidors? Si no és així, nosaltres som els equivocats.

Nosaltres sempre hem tengut clar que les festes han de tenir un sentit unitari, popular i en aquests moments polítics que vivim, un cert sentit reivindicatiu de la nostra cultura i les nostres costums, llengua, etc. i que per a la seva organització s'ha de configurar una comissió el més ample possible i amb funcionalitat, i encara que l'Ajuntament coordini i convoqui a través dels seus representants dins la comissió, les festes han d'ésser assumides per tots amb el seu contingut i sentit. Fer política partidista, com creiem que s'ha fet, sols durà a enfrontaments i competències, i això el poble no ho entén ni ho agraeix. Per part nostra ja està bé agraim les atencions, però d'ara endavant potser ens plantajarem una altra línia d'actuació que no tindrà res que veure amb la col.laboració, encara que tan poc amb la competència. Nosaltres hem de fer un camí i tenim clar quin és. Esperam al menys no trobar obstacles per part dels òrgans administratius. Tampoc esperam col.laboració, perquè pensam que les coses no s'entenen. I pensam que també això és una llàstima. ■

LLUM D'OLI

Membre de PREMSA FORANA

Butlletí Informatiu de l'Agrupació Cultural de Porreres

Nº. 10 Novembre 1980

D.L. PM 76/1979 (Imprès en offset)

Edita: AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES. Queipo de Llano, 67.ler.

. Els articles publicats reflexen únicament l'opinió dels seus autors.

"SEMILLA": UNA PASSA ENDAVANT O UNA PASSA ENRERA

Dins aquest número de LLUM D'OLI manifestam la nostra alegria perquè a la fi la "SEMILLA" ha aparegut escrita, pràcticament en la seva totalitat, en la nostra llengua. Sembla, però que aquesta normalització lingüística del full informatiu de la nostra Parròquia molesta a un sector del poble que, ben aviat, ha fet arribar la seva protesta al rector.

Creim que aquest assumpte mereix l'interés de l'Agrupació Cultural com ho mereixen totes les qüestions que afecten a la nostra llengua i la nostra identitat de poble mallorquí.

Els queixosos basen la seva protesta sobretot en dos punts:

- a) L'existència d'un alt grau d'analfabetisme en la nostra llengua entre els porrerencs.
- b) L'existència dels immigrants

Pensem que aquestes raons són insuficients i equivocades; per tant, l'actitud que pretenen prendre en conseqüència: de sistir de l'ús del català.

El primer punt és una falsa suposició i una menysvaloració de la capacitat que tenim els mallorquins d'accedir al domini de la lectura en la nostra llengua. Qualsevol mallorquí que sap llegir en espanyol és capaç d'entendre, amb un mínim esforç inicial, perfectament textos escrits en llengua catalana, el que passa és que, possiblement la gran majoria hauran tingut poques ocasions de fer-ho.

Impedir que la SEMILLA, a més de complir les funcions que li corresponen com a full informatiu parroquial, pugui ésser un instrument que afavoresqui la normalització de la nostra comunitat en l'aspecte lingüístic és ajudar els elements que intenten fer-nos desaparèixer com a poble amb personalitat pròpia i lligar-nos a una cultura i a una llengua que no és la nostra.

D'altra banda, la gran majoria d'immigrants que viuen a Porreres entenen perfectament la nostra llengua i, per això, amb més facilitat podran llegir els escrits que s'hi facin — sempre hi ha més semblances entre dues llengües quan estan escrites que quan són xerrades—. Mantenen que s'ha d'escriure en castellà a causa seva no és gens lògic ni honrat ja que aquesta postura implica considerar-los "estrany" dins el nostre poble, quan al llarg de la seva residència han demostrat la seva capacitat i voluntat d'integrar-s'hi. Dir-los que per ells, en aquest cas, s'escriu la SEMILLA en castellà és dir-los que encara no s'han de considerar porrerencs, quan ja està ben clar que ho són.

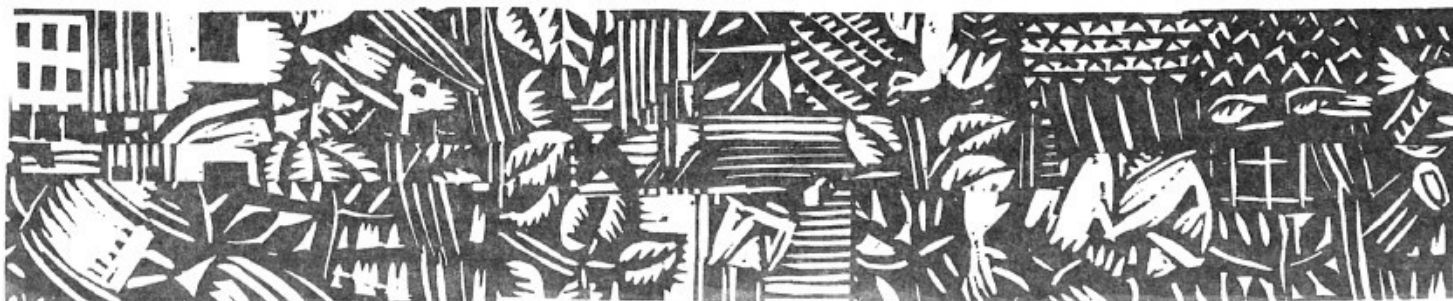
Entre els qui volen la SEMILLA en castellà n'hi ha, segurament, que actuen de bona fe i creuen que és la cosa que ens pot anar millor, així no és gens estrany perquè ja, des de fa molts d'anys, hi ha gent interessada de fer-nos creure que som un poble de mínima importància,

que som la degeneració d'un altre, que la nostra llengua és un "dialecte" imperfecte i vulgar, que qui l'usa demostra la seva incultura i, en definitiva que allò que hem de fer és renunciar a la nostra manera de ser, canviar de llengua i imitar una gent que des de les esferes del poder intenten presentarnos com a superiors, cultes importants...

De tal forma s'ha insistit en això, que ens han arribat a crear un complex d'inferioritat i servilisme sense límits fins a l'extrem de fer-nos sentir avergonyits se ser mallorquins i de no parlar castellà.

El fet més greu de l'assumpte és que n'hi ha que mantenen i fomenten aquesta actitud de rebuig de la nostra llengua perquè fins ara han ocupat llocs de poder i de guiatge ciutadà dins Porreres i tenen por que si s'alteren les circumstàncies externes que els afavoreixen, i que si la gent se sent més segura d'ella mateixa, d'ésser tal com és, pugui perillar la seva privilegiada situació.

Per acabar, volem demanar que tots els qui els interessi que la SEMILLA continuï escrivint-se en la nostra llengua facin arribar la seva opinió al qui n'és responsable, el rector, perquè així la decisió que prengui sobre aquest punt no pugui ésser a causa d'impressions falses sobre allò que els porrerencs volem.

* diu el motoclub

Per les passades festes de Sant Roc mos sentírem ferits. Es una llàstima que la nostra il·lusió juvenil, que com a torrent impetuós avança, xoqui contra una incomprensió, com una roca que pareix indestructible. Veurem si espanyant els nostres anhels, faran aturar la nostra joventut i que quedi estancada i podrint se d'inactivitat.

Lograrem fer un trial-indoor, amb l'esforç que suposa la preparació del camp, amb els conseqüents obstacles, preparació que s'obtingué, única i exclusivament amb la col·laboració de nosaltres mateixos.

A l'Hermano Benito, li hem d'agrair el caramull d'atencions amb la promptitud nerviosa, exactitud matemàtica que el caracteritza, aigua fresca, tavalloles, sabó, tauletes, cadires, etc.... un caramull de detalls, que omplirien una llarga llista.

A l'Hermano Josep, li hem d'agrair les facilitats, portes obertes a hora i deshora, per a poder traginar bidons, teulons, palers, rodes, soques, bales de palla, tubos d'uralita, nou viatges de remolc que estiren tractors, que no cremen aigua. Volia endemés donar-nos dues mil pessetes per a ajudar en les despeses. No les volguérem perquè massa havia fet.

L'Ajuntament col·laborà a l'indoor-trial amb dues mil pessetes.

La fusteria Vila ens deixà taulellons tants com n'haguérem de mester.

Els Palerms els tubos i la benzinera als bidons.

Un senyor quan a taquilla sapigué havien de pagar 200 ptes., va dir "val més anar a nedar". Girà en rodó i partí. El Motoclub ha pres

la determinació que la propaganda val més fer-la a Lluçmajor o a Felanitx, i que el tal senyor, per anar a nedar no empri ganàncies fetes damunt el Club.

En Pep Sinever durant el trial començà a cridar "fuera paisanos", pot ésser que en un moment donat li tapassin la vista. El fet és que dispersarem tot el que poguérem i ell seguí cridant. El president del Motoclub l'amonestà i ell seguí amb discrepàncies de quic rabiós; el president li oferí l'import de l'entrada i ell va dir que no era ell totsol que protestava que era tota la fila. Altres membres de la junta i organització donant suport al president feren cor per a aclarir quans volien l'import i sortir. Tothom callà, ell totsol va seguir, després el president li donà 500 ptes. per tal que sortís i agafant els doblers digué: "no havia guanyat tant avui". Aquí acabà el trui. No és pagat qualca vegada perdre 300 ptes. per a tenir tranquil·litat.

A l'entrada del trial, D. Francesc Sastre es trobà amb un caramull d'escabotells i posant-se mà a la butxaca pagà l'entrada a una quinzena d'al.lots. A D. Francesc Sastre el Club li donà les gràcies. Encara que no fessem les coses perquè ens diguin gràcies, a tots mos agrada no que mos rentin la cara, però si que mos agraeixin els fets.

Pel Ginkama Motorístic, tot havien d'ésser facilitats, no obstant, des de la preparació tècnica, el montatge i el manteniment de l'ordre, va dependre de l'organització quasi amb la totalitat.

L'Ajuntament mos ajudà amb 2000

excursió a Porrera

L'Agrupació Cultural de Porreres, a través de la Secció d'Excursionisme, ha pensat organitzar una sortida fora de Mallorca aprofitant un cap de setmana llarg. El projecte és conèixer algunes comarques del Principat de Catalunya molt lligades amb la nostra Història, visitant PORRERA, monestirs de Poblet, Stes. Creus, Salou, etc.

La data de sortida seria el 5 de desembre i la tornada el 8 del mateix mes.

S'intentarà aconseguir els preus molt econòmics.

Es prega a tots els interessats que es dirigeixin a Joan Sorell o a qualsevol membre de la Junta abans del dia 20 de Novembre.

* durant tres mesos, intensificació cultural

En col.laboració amb les entitats culturals de Porreres "la Caixa" ha montat un programa d'animació cultural amb cursets, conferències, pel.lícules, etc. Els temes han estat elegits per les distintes entitats que hi participaran, el que suposa una forta activitat cultural durant els propers tres mesos.

Ens agradaria veure que aquesta iniciativa no caigues en sac buit per tal de que no es repetesqui el de sempre, mitja dotzena de persones en torn als conferenciants, així com desitjam que aquest cicle tenguí l'interés que es que la nostra cultura demanda. Massa vegades hem vist que les bones intencions no son correspostes pel poble.

«««
ptes. Gràcies.

Una crònica d'un diari felicità molt als organitzadors de les festes, per quant tot havia estat gratuït, exeptuant un sol acte. Suposam que feia referència a l'Indoor-Trial o bé al futbol. No és digne de tenir en compte o que té un privilegi i mereix una exeptió dins el servell de cadenera de dit cronista.

Les despeses que suposà al Moto-Club el Ginkama i el Trial foren les següents:

20 bales de palla	600	pte
transport palla	1000	"
un trofeu	1000	"
Fil d'alambre	950	"
Imprempta	2750	"
Transport palers i tubos.	900	"
transport de bidons	500	pts
transp. gomes i troncs.	1200	"
Benzina repartir propaganda	3000	"
150 estaques.	3750	"
Dos rollos de fil	600	"
Director de carrera	5000	"
Comissaris esportius	10000	"
Assegurança carrera	20000	"

Mil cinc-centes pts per
corredor de prima 18000 "

En premis les despeses foren:

SENIORS

1er. classificat.	7000	"
2on. "	6500	"
3er. "	5000	"
4art. "	4000	"
5nt. "	3000	"

JUNIORS

1er. classificat.	5000	"
2on. "	4500	"
3er. "	4000	"
4rt. "	3000	"
5nt. "	2000	"

Tot això fa un total de 113.250,- pessetes.

Acabam agraïnt a les autoritats el que ens hagin consentit participar a les festes de Sant Roc i les 4.000 ptes.

A la comunitat de Sant Felip el deixar-nos desinteressadament el seu pati.

I a tots els que d'una manera o altra ens han ajudat.

LA JUNTA RECTORA DEL MOTOCLUB

6 UNA FUNDACIÓ AL SERVEI DE LA CULTURA DEL POBLE.

SERVEIS DE CULTURA DEL POBLE és una fundació cultural privada. Això ens diria com a primera cosa el seu secretari quan ens interessàrem per aquesta, quasi desconeguda institució. Desconeguda pel poc temps que duu funcionant.

-Com nasqué la fundació?

-La Fundació, ens diu Carmel Bonnín, secretari del patronat, obeeix a una herència que rebé una al.lota treballadora i que pensà que aquells doblers no podien esser per a ella, que havien de revertir, de qualque manera, al poble. La moqueren a pensar així uns motius cristians. Se pensà la manera en què es podria fer millor i així va esser com sortí la necessitat de donar-li una forma jurídica, i dia 19 d'abril de 1978, fou aprovada la Fundació de caràcter privat, cultural de promoció.

-Qui regeix la Fundació?

-Aquesta Fundació té un Patronat format per 7 membres, la Presidenta és la fundadora, i es renova cada dos anys. La missió és cuidar el capital que són uns deu milions de pessetes que donen unes rentes d'un milió que és el que s'ha de repartir.

-Quines peticions són acceptades?

-A mesura de les nostres possibilitats, totes aquelles que estiguin ajustades a les exigències del reglament, lògicament, han d'esser peticions per a la promoció de la cultura.

-El terme cultura és molt ample...

-Si, hi entra tota aquella manifestació cultural que surt

de la llibertat del poble, tota aquella cultura que ajuda a descobrir la pròpia identitat del poble. Aquella cultura de denúncia, de tendència socialitzant -sigui de la tendència que sigui, que tenguí un sentit cooperatiu, creatiu, etc.

Totes aquelles iniciatives que, de qualque manera, escapen a les subvencions oficials, aquells grups menys afavorits, aquelles iniciatives que no poden entrar dins les normes de cultura que els que comanden imposen, les activitats de les barrriades i part forana, són les que tendran més atenció a l'hora de donar les subvencions.

-La Fundació a més de donar ajudes, organitza qualque activitat?

-Tenim pensat organitzar alguns concursos anuals, ara mateix hem anunciat la convocatòria de treballs d'investigació o d'estudi sobre el tema genèric COOPERATIVES DE TREBALLADORS A MALLORCA, centrat en algun dels següents camps: a) Experiències històriques de Cooperatives obreres a Mallorca. b) Possibilitats i expectatives, a la Mallorca d'avui, de funcionament cooperatiu als sectors en crisi de la nostra indústria. c) Possibilitats i expectatives de Cooperatives al camp de Mallorca.

-Què s'ha fet fins ara?

-La Fundació ha repartit 1.129.082 pessetes. Ha pagat l'edició d'un llibre de català amb la seva guia. Es donà ajuda per les festes de La Soletat; s'ha subvencionat parcialment una tesi doctoral, un curs per obrers

de monitors de cooperatives obreres, un número d'una revista sobre la cooperació.

-Com se poden dirigir a la Fundació?

-Enviant les peticions per escrit, demanant tants de doblers per a tal cosa. Posant la seva adreça i telèfon. Les peticions han d'esser dirigides a:

SERVEIS DE CULTURA DEL POBLE
C/. Mar, 6, 3er.- Palma de Mallorca.

Totes les peticions seran estudiades, atenint les que realment siguin per a fomentar la cultura del poble.

Fins aquí el que ens ha dit el secretari de la Fundació SERVEIS DE CULTURA DEL POBLE, Carmel Bonnín. Creiem que seran molts els que se podran acollir al patrocini de la Fundació per a dur a terme les activitats culturals programades i per a programar, dins els nostres pobles,

p. f.

la resposta ...

La premsa del Principat es fa ressò de la festa que l'Agupació Cultural organitzà com a resposta de Mallorca al Decret de Nova Planta. Ens referim al

diari AVUI del diumenge 17 d'agost i dimarts 19 del mateix mes, que dins la seva secció dedicada als Països Catalans el corresponsal a Mallorca posà l'atenció sobre la nostra vila.

Des d'aquestes planes volem expressar la nostra satisfacció

de veure que el darrer número de SEMILLA està redactat quasi en la seva totalitat en català la qual cosa suposa una passa més dins el difícil i complex procés de normalització lingüística al nostre poble.

FRANCESC RAMIS, rector de Porreres

per Joan Barceló

Francesc Ramis i Oliver, 40 anys, sacerdot i nou rector de Porreres. Va estar 3 anys a Manacor, a dues parròquies, després anà al Perú, al Seminari de Trujillo, de tornada un any a Génova i quasi nou a Selva. Es d'Algaida i prefereix que el tractin de tu que de vostè. No duu sotana ni indumentària religiosa.

En el moment de fer-li l'interviu no el coneixia i vaig voler aprofitar l'ocasió per fer-li un bombardeig de preguntes intencionades, que encara no sé com no va contestar, entre rialla i rialla. Sembla que sap nedar i guardar la roba, com a bon capellà. Li agrada parlar amb la gent en confiança i això de dir segons quines coses a un paper ho troba arriscat.

- Per xerrar de qualque cosa, ¿ que te pareix la crisi religiosa, a nivell porrerenc i a nivell general ?

- A Porreres no sé si n'hi ha de crisi, encara no ho conec massa profundament, a nivell general sí, podem dir que hi ha crisi... però és molt purificadora, necessària inclús. La gent ha passat dins la religió de complir i obeir a una consciència i això és molt bo.

- I a Monti-Sion que hi trobes ?

- M'agrada molt.

- Tot ?

- Home! (riu) m'agrada com a lloc de recés, de pregària i de contemplació, és positiu i un lloc magnífic per a trobades de qualsevol tipus. Sí, som partidari de conservar l'entorn tot el que poguem.

El nou rector fuig de moltes preguntes que poden comprometre. Me conta un xiste religiós per sortir del tema del divorci, de l'esvort i dels capellans que es casen

Quan li prec que doni una opinió damunt Marx, Suárez, Albertí, Felipe González, Argentina, etc. em contesta amb un global "tenc les meves pròpies idees polítiques, no som neutral, però com a servidor del poble de Porreres ningú les sabrà ni les manifestaré a ningú. Me consider capellà de totes les persones, mentres respectin els drets humans".

- Entre seguretat i coratge, que tries ?

- Dins el pensament coratge. Dins el comportament seguretat, però com a defecte.

- Mires la televisió ?

- Molt poc. Solsament quan estic avorrit.

- ¿ Com perds el temps quan no tens res a fer ?

- Poques vegades no tenc res a fer. M'agrada llegir, estar amb amics, anar a geure tard i un poc la fotografia.

- ¿ I el futbol ?

- M'agrada també, sobre tot el de veritat, encara que darrerament hi tenc menys interès.

- Que et semblen els ajuntaments democràtics illencs de manera global ?

- Crec amb la democràcia. Pels pobles petits trob que seria millor el sistema de

l·listes obertes al de partits polítics, això crea unes divisions que d'altre manera no hi serien i seria també democràtic.

- Vols afegir alguna cosa més ?

- Sí, donar una salutació cordial a tothom i una posada a la disposició dels porrerencs, però real, no per quedar bé.

Idò ja està dit.

* símptomes de l'alcoholisme i demés drogues

La hipocresia de la societat ha convertit les drogues en institucionalitzades i no institucionalitzades. A les drogues "institucionalitzades" les prenen les gents de "dretes" -don un significat molt més ample que el polític a la paraula dretes i esquerres-. Les prenen per costum o medicació. Són: les begudes alcohòliques, les pastilles pels nervis, les per a dormir i les per a aprimar-se; o sia tot el que es pot anunciar-se impunament per la ràdio, la TV o la premsa. Les drogues no institucionalitzades les prenen les gents d'esquerres, "progres", "hippies", inadaptats: són el cànem -griffa, marihuana, kiff, haschis, herba, porro, etc.-, la mezcalina del peyote, la cocaïna, el LSD 25, la butofenina, la dimetiltriptanina o DMT, la psiclocina i psilocinina, el DOM, el STP i altres que aniran augmentant, preparant un segle XXIè. al·lucinant en sentit figurat i absolut. Pels nens que no tenen doblers hi ha els inhalants: benzina, "quitamanchas", disolvents pintures, acetones, alcohol metílic, coles, pegaments, i "sprays" diversos.

Aquesta divisió depen en gran part dels interessos econòmics de cada nació en particular. Així a Espanya l'alcohol -droga forta- està permesa, i en canvi es persegueix la sembra de petites quantitats de cànem; a l'altra part de l'estret, al Marroc -com a tots els països Corànics- està completament penalitzat l'alcohol i en canvi es toleren les plantacions de cànem de Ketana. Això seria lògic si els diners que guanyen els quatre senyorets anglo-andaluços de Xerez, els latifundistes de La Rioja i altres zones vinícoles d'Espanya, servissen de contrapès a la gran despesa que representa el milió

de grans alcohòlics i els dos milions més de bastant afectats minusvàlids, degut a l'efecte de l'alcohol, que causa més de 9000 morts a l'any. Però si inclús s'anuncia per la TV el whisky es cocès, el que ja és el sùmmum de la bestiesa!

El problema actual a l'Estat Espanyol, és el nombre d'afectats per l'alcoholisme i l'augment del consum del cànem que, de pocs casons, va passar per l'any 79 a 300.000, xifra que es va doblant cada any. Com es veu, aviat, en lloc d'un problema seran dos.

L'ALCOHOLISME

D'antic li ve a l'occident la mania de beure licors alcohòlics, ja al Gènesis 9-20/21 es llegeix: Noè agricultor, comença a llaurar la terra i plantà una vinya. Bequé del seu vi i s'engatà, quedant despullat al mig de la seva tenda.

Molta de gent beu, quasi és una obligació social dins el nostre hàbitat. Però es diu alcohòlic al que ha perdut la llibertat d'aturar-se de beure, dependència que li ocasiona alteracions físiques i psíquiques. A l'Estat Espanyol es beu 12 litres d'alcohol pur per persona i any, xifra solsament superada per França i Itàlia, el que explica el gran nombre de persones que queden atrapades per la dependència.

SÍMPTOMES

Els primers són de conseqüències socials -per això hi ha una tendència a considerar-ho un vici i no una malaltia-. 1) Complicacions familiars -baralles, degradació, separació-; 2) Complicacions laborals -absentisme, accidents, incapacitat-; 3) conductes antisocials -escàndols, baralles- o més greus -estafes, assassinats-; 4) degradació social.

B) Conseqüències físiques: nas i pòmuls vermells, mans tremoloses, gastritis, morenes, llaga d'estòmac, CIRROSI, epilèpsia,

pelagra, impotència sexual, senilitat precoç.

C) Conseqüències psíquiques: borratxeres, caràcter irritable o depressiu, delirium tremens -al·lucinacions terrorífiques-, deliri de gelosia -causa de crims- demència alcohòlica -falta de seny i de memòria-.

ALTRES DROGUES: CANEM

La segona droga en el problema actual a Espanya és 10 vegades més emprada que totes les demés drogues no institucionalitzades juntes -2H-30% del jovent pren herba i solsament menys d'un 1% opiacis- serà aviat un problema tan greu com l'anterior si l'escalada de la moda no s'atura.

Nombrada per Marco Polo, esta sa i oblidada juntament amb l'islam, tornat dur pels napoleònics al París del Club dels Hachichins a l'Hotel Pimodan, a l'illa de Sant Louis ("Lauche, Musset, Alphonse Karr, Balzac, Dumas, Gautier, Nerval, Baudelaire, Merimée, en 30 ans taten du haschisch ou de l'opium pour transformer la confiture verte ou la fumée opiacée en literature" diu Claude Pichois), després de la segona guerra mundial es transformà en el mite de la "contracultura" i es generalitza pel càbrum i ja no pas per una "élite". El vi és considerat "natural" pel·le de cultura tradicional, per tant els de la nova "la contracultura" no poden prendre la mateixa, no és nou. A un geroglífic egipsi de fa 7000 anys ja es llegeix: Els nostres fills ja no en fan cas...

SÍMPTOMES AGUTS:

Com una borratxera però sense l'olor "sui generis" i estan tranquils i passius, poden presentar-se al·lucinacions amb sensació de pànic que si dura es sospita de psicosi prèvia. El segon

perill és desencadenar psicosis latents. Altres efectes són eufòria, despreocupació, locució, rialles, sensació de lleugeresa, distorsió de percepcions, congestió conjuntival. Baudelaire el descriu: "les sons ont un couleur, les couleurs ont une musique", però també diu: "je veux prouver que les chercheurs de paradis font leur enfer".

De les demés drogues sols consideraré les característiques -per a tenir una idea de la seva perillositat- en relació a la nombrada.

LA NECESSITAT

pot esser neuròtica -conflictu- per dolor o costums d'amics o psicopàtica -constitucional-, ambdues depenen de l'individu i no del tipus de droga.

LA DEPENDENCIA

Produida per l'hàbit és bastant amb el cànem, LSD, mezcalina, tranquilitzants i hipnòtics, és grossa amb la cocaina, amfetamines i opiàcis.

L'ABSTINENCIA

Són les molèsties al no poder prendre-la. No existeixen amb el cànem, LSD, mezcalina, i cocaina.

Es regular amb amfetamines i traquilitzants. Important amb els hipnòtics i grossa amb els opiàcis.

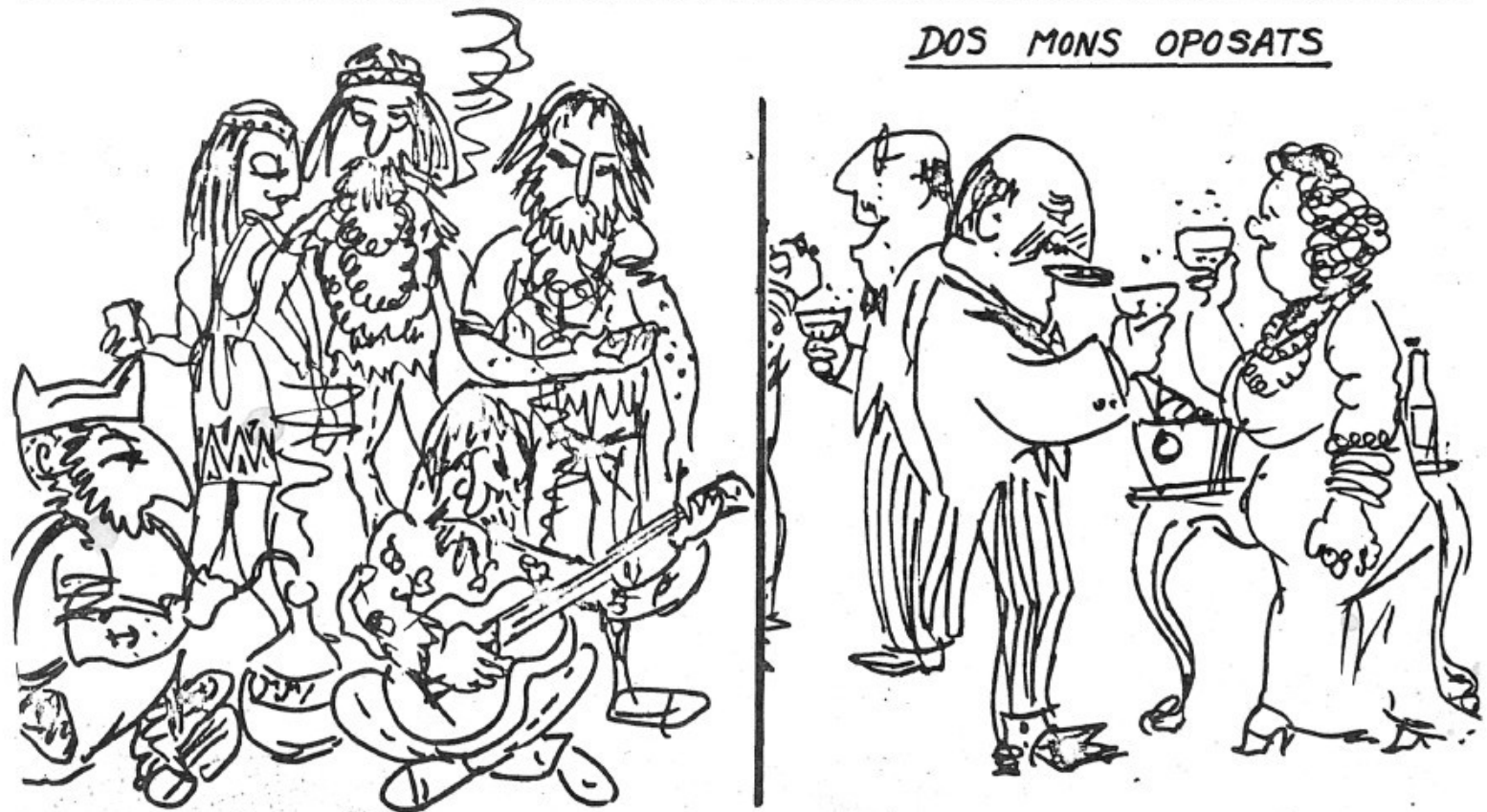
LA TOLERANCIA

Es la necessitat de dosis progressives per a obtenir el mateix efecte. No existeix amb el cànem, LSD, mezcalina. Es dubtós amb la cocaina. Petita amb tranquilitzants, bastant amb amfetamines i hipnòtics, grossa amb els opiàcis.

Acab de llegir un llibre d'En Williams Burroughs, deixeble de Kerouac, El almuerzo desnudo (1959) que és una viscuda baixada al món dels drogadictes, descrit amb paraules escatològiques d'homosexualitat i altres perversions, que fan que llibres que estigueren tant de temps sense poder-se publicar dins la pudibunda primera part del segle, com els de D.H. Lawrence o del recentment mort Henry Miller, pareixen llibres per a ursulines comparat amb ell. Aquest excés de permissiisme me fa pensar: MON ON VAS? I és que no tenim "trempança", com me deia una vella criada de casa quan era nin. De "los novelis-

tas buenos y malos" a això... d'una crida anyal del Governador referent a l'utilització de l'albornós tot seguit de sortir de l'aigua i de que es separassin els familiars de diferent sexe a la platja, a mostrar-nos les mames i altres penjarolls anatòmics; de les besades plàstiques que permetia la censura del 40 a les pel·lícules on la porqueria és l'única raó de la seva projecció. Tan absurd és que un senyor de París passi mesos enamorat d'una pescadora pobra -Graciela- d'una illa del Golf de Nàpols, dedicant-se sols... a ensenyar-li a llegir cartes amoroses, com per un mal digerit freudisme confonguem l'amor amb l'anar-se al llit, com es desprèn dels filmets televisius actuals. Tan bèstia és la Justícia (?) que fa beure plom fus als que falsifiquen moneda com passava antany a Ciutat, com que en poc temps es deixi a un forçador d'una subnormal que forci a una recent operada.

GUILLEM TORRES

-els arxius de Porreres 1. arxiu municipal

La utilització de fonts documentals per a qualsevol treball de recerca històrica constitueix un element bàsic i indispensable encara que es pugui veure completat amb altres aportacions de dades. És en aquest sentit que volem posar a l'abast del lector de LLUM D'OLI algunes consideracions sobre la documentació que guarden els nostres arxius (deixant apart els particulars) així com les seves condicions i característiques amb la finalitat de què aquells que senten la curiositat pel treball històric en disposin amb més facilitat.

Podem fer la distinció entre l'Arxiu Parroquial, situat en una dependència de l'església parroquial, i l'arxiu Municipal, emplaçat a l'Ajuntament.

ARXIU MUNICIPAL

Hi ha que lamentar la inexistència de documentació a l'arxiu Municipal de Porreres anterior a l'any 1868, ja que aquest arxiu fou víctima del foc durant la revolta de la Gloriosa per la qual cosa és necessari consultar (tractant-se de dades anteriors

a aquesta data) els fons documentals existents a l'Arxiu del Regne de Mallorca.

A l'Arxiu de Porreres no gaudim de pergamins, codis, etc., però malgrat això, els materials guardats no es poden deixar dins l'oblit. La documentació es conserva en general força bé, però el que hi manca sobretot és un fitxer que faciliti el seu maneig cronològicament i per matèries.

D'acord amb la nostra particular opinió al respecte, l'Arxiu Municipal hauria de reunir, com a mínim, els següents requisits:

-disposar d'unes sales equipades per a guardar la documentació evitant la humitat i la pols.

-disposar d'una sala per a consulta dels investigadors establint un horari adequat.

-cal, sense dubte, una organització sistemàtica de l'arxiu, així com una valoració, investigació i estudi profund de cada una de les sèries documentals que s'hi puguin establir, ja que aquest material sense ordenar seriosament no serveix per a gaire cosa. La tasca d'orde-

per Maria Barceló

nació ha de començar el més aviat millor, doncs el material s'acumula de cada dia.

Si aquestes condicions es complien possiblement atreuriem a joves investigadors en l'activitat de recerca sobre aquests materials conservats (especialment centrada sobre temes d'Història Contemporània), la qual cosa es reflectiria sense dubte en la importància del nostre Arxiu. Pensem que la majoria de porrerencs desconeixen l'existència d'una documentació, no massa abundant, referida al passat de la vila.

La importància dels elements d'Història local són bàsics per a una visió històrica real i conjunta. Les actuals tendències historiogràfiques treballen amb aquests elements locals per treure'n una visió de conjunt. Per això l'interès dels arxius municipals, parroquials, coventuals o particulars.

Si entenem que la Història és el conjunt de coneixements del passat, científicament adquirits, ens adonarem, ben aviat de la importància dels Arxius.

festá pagesa

Anunciam una vegada més la celebració de la FESTA PAGESA 80, que estan enllestint aquests dies. Hi ha un espai per a la col.laboració d'altres entitats, donat que la Festa és oberta a la participació de tothom. El Club Motorista Monti-Sion montarà el diumenge dia 30 un TRIAL a Monti-Sion a les 10.30 del matí. Possiblement altres entitats col.laborin amb més actes a la festa.

Hem d'esser sincers i per tant dir que si no ens arriba l'ajuda per fer tota una programació adient anirem pel camí més curt i ho resoldrem amb una torrada amb festa i sarau al vespre del dia 29, dissabte. Tenim possibilitats de fer més coses, però la part econòmica no

es pot oblidar. Creim que la FESTA PAGESA ha de tenir una continuïtat i creim profundament en una festa popular i pagesa de veritat amb participació de la gent del poble.

curset d'arts plastiques

Va començar al local social un curset d'arts plàstiques -pintura a l'oli, modelatge d'argila i rajoletes de ceràmica- essent la continuació de l'iniciat el curs passat, a càrrec de Francesca Palerm. Tots els interessats en assistir-hi es poden adreçar al local els dimarts i els dijous de les vuit a les nou del vespre.

Baix la direcció de Jerònia Vaquer, dels "Aires de Monti-Sion" s'està fent un curset de balls mallorquins que tindrà una durada de dos mesos i mig i una dotzena d'aprenents. Properament hi haurà un nou curset.

BALLS

la nit del "sant joan"

Era el vespre d'un dia qualsevol i venia d'una assemblea de l'Associació de Premsa Forana a Inca. El rellotge, mig il·luminat, marcava la una i trenta minuts de la nit -ja se sap: les nostres reunions acaben tard sempre, després hi ha sopar al celler de Sa Travessa, i les poblacions de l'interior de l'illa romanen distanciades- en aquelles hores l'únic llum que es devia veure per tota la contrada era el del feix dels fars del cotxe damunt la carretera estreta i sinuosa -tanmateix mai en faran de bones- comportant una situació que hom pensa irreal, que pocs lectors serien capaços de creure si ho contàssim al proper número.

El paisatge màgic i inquiet canviava a poc a poc. No sé si perquè havia passat per terra lloritana del "Pi Gros" o per la de la parroquial fulla "Bona Pau" montufretera, el cert és que

el seu contexte geogràfic m'estava quedant gravat a la memòria. Quan enfilava el camí vomejat d'oms i polls de Porreres, un cop passat el perillós creuer de la carretera de Manacor, em va venir al pensament el que em havien demanat els amics del butlletí de Sant Joan pel número 100 i cada cop més m'impresionava a la vegada el voltant idíl·lic. Vaig pensar que aquest havia d'ésser el tema de la col·laboració, i una volta arribat a la vila em posaria a prendre notes del que la meua particular imaginació em feia gaudir. Tot lligava.

La majestuosa silueta, al fons, del Puig de Randa traspassava les seves boires diurnes a la nit del pla de Son Miró, que les nodreix i exorcitza dins un respectuós silenci. Per un moment el mític Moiana del redol gosava llevar-se la llosa del seu descans i tornava a

la realitat de la nit fent altra volta de les seves. El bruixot de Son Miró començava un altre sàbat esporuguit dins aquella densa atmosfera tan acostada i estranya, camentiri de contes populars i de notícies a veu dèbil.

L'interior del vehicle no era gens còmode. De sobte vaig sentir moure's tots els porus dels braços i cap, en un calfred que dies després volia tornar experimentar de bell nou. Malgrat sentir altre ocasió el misteri d'aquell paratge, ja no fou igual, encara que baixant la costa del Molí d'En Panada, a l'emissora de F.M. que sintonitzava podia sentir els mateixos renous d'interferència.

Sols hi podia faltar dins aquesta sensació la presència de les juvenils i actuals bubotes blanques de la Creu amb un plat d'esperit encès a la mà.

JOAN BARCELO

tal vegada era el matí emboirat...

Tal vegada era el matí emboirat o tal vegada era -pel color difuminat de l'aire- l'horabaixa que respirava pesadament, com si volgués aprofitar una a una les alenades gemegoses dins aquella habitació que semblava ésser una capsa de cristall -tancada al temps i a l'espai-, quan em vaig adonar de la soledat assassina que m'invadia i m'adormia acceleradament el cos i els sentits. De sobte l'amor propi clamà per a ofegar aquella lluita que el meu instint de rebel·dia o de supervivència demanava com a dret. Tot de cop els meus

anys de joventut malmanats relliscaren dins el buit de la vella habitació de casa. I tota la soledat possible, assedegada de mi, m'omplia. Fora de tot, només podia palpar la meua ombra, com si tan sols fos jo soledat. I l'única paraula el silenci, que crivellava els més insignificants pensaments. Sols el bategar de la vida esdevenia indicatiu de la meua existència. Sols jo i la soledat lluitàvem solitàriament. I ella apassionada, d'una forma bella i enamorada, truncava els records; i absorbent i aferradissa em besa-

va englotint la meua figura caiguda. Com si em volgués fer entendre que el seu amor per a mi despertava, cercava i destruïa el que en mi soledat no era per a ella soledat estimada. Però el meu esforç, malgrat l'abatiment, de fuita pressurosa encara animava més i més el seu desig de jugar, i més i més el desig d'estimar-me.

Només em deixà un instant, incert instant, per a entendre i comprendre que ella s'havia enamorat de mi.

Tal vegada era el matí emboirat o tal vegada l'horabaixa.

BIEL BARCELO

••llum d'Oli a una roda de premsa del C.G.I.

El passat dia 7 d'agost el President del Consell General Insular feu un balanç de la gestió realitzada per l'ens autònom darrerament, en una roda de premsa amb els diaris, ràdio, televisió i periòdics de les tres illes. Entre les publicacions de Premsa Forana s'hi trobava la nostra, que va poder adreçar al Sr. Albertí les pròpies preguntes.

No farem aquí un ampli resum d'aquesta conferència, doncs la Premsa diària i setmanal ja ho feu en el seu dia. Cal dir que globalment el President es mostrà molt moderat, no fou notícia aquest balanç, que estava carregat de coses anunciades amb anterioritat i que la gent ja sabia. Així i tot, cal destacar alguns dels punts més interessants i els que fan una referència més directa a la nostra contrada.

Digué que el Decret de Bilingüisme s'havia a

plicat en el seu primer any en un 70% i que esperava que en el proper curs, que ja hem començat, s'ampliàs al 90%, percentatges que a nosaltres ens semblen una mica optimistes. Parlà de la revisió del mapa sanitari, on es contempla per cert a Porreres com unitat de tercer ordre, també es fan mapes de canteres, de punts de contaminació, que comporta un pla de repoblació de canteres despullades, així com un estudi de la problemàtica de les aigües.

A la pregunta de que si entre la gent havia disminuït l'interès per l'autonomia, contestà que creia que havia augmentat, que el poble estava més preocupat pel futur autònom i que s'assumia l'autonomia amb molta tranquil·litat. Parlant també de les clàssiques "transitorietats" "deficiències", "camins provissius", "deficiències", "camins provissius", que no comentaren per conegudes.

Es mostrà a favor de que l'entorn i l'ecologia sigui cuidat al màxim -contràriament sebla cuidar molt poc el Consell aquesta qüestió, on juga un paper embullat i col·laboracionista amb els interessos especuladors del capital-.

A la pregunta de LLUM D'OLI de que si es pensava donar passos pel millorament de la xarxa de carreteres en particular i de les comunicacions en general del Pla de Mallorca, digué que s'han demanat les competències de carreteres a l'Administració Central, donat que aquestes són transferibles, el que no vol dir que això sigui fàcil, obviament es farà un estudi de prioritats on s'han d'invertir els pressuposts". També demanarem quan es coneixeria l'informe tècnic de la Comissió que estudia la banda de les illes. Va contestar "quan ho creguem oportú", sense donar més explicacions. ■

«TELEDIARIO» PORRERENC

ses forques

• Si qualcú no creu que el temps passa ha viat que miri l'acudit del camp de futbol, del darrer número i que ara en aquest miri el nou camp i clar... veurà que en tres mesos poden passar moltes coses, com fer un camp de futbol a Porreres, per exemple.

Res, ja tenim camp. Ah! i si qualcú l'ha de batejar que li posi Ses Forques. Que no passi lo dels carrers i li diguin Campo Municipal de Las Horcas...

son dureta

• Una prova més de que el monstre sanitari de Son Dureta és terrible, deshumanitzat i com un gran pop amb tantacles que tot ho poden i tot s'el mengen la tenim amb Bartomeu Barceló "Sandalió" un diestro que no hi havia brau que li fes por i fugir així com va poder d'aquell centre. Una fuga que fou notícia a Porreres. Va acabar bé.

sa fira

• La Fira d'enguany fou molt concorreguda, tant de compradors com venedors, ocupant l'espai firer molts indrets del centre de la població i Plaça dels Porcs. L'aspecte cultural va esser ocupat per la nostra IV Setmana de Sa Fira i per una exposició a "la Caixa" d'olis. La gent va notar a faltar un partidet de futbol i també el concert de la banda que no entenem massa per que no s'ha de fer el dia de Sa Fira en lloc del diumenge següent. I és que si no ho feim a l'Agrupació ningú fa res...

i...

• A Porreres han obert dues noves botigues una d'elles es diu "Moody Boutique" (?) i l'altre és una carnisseria. Enhorabona.

• Notícia de darrera hora: wjoaytgopgyaplwerlmaopkeeyhgascitopmecsiiiiioasadfrehkko.